Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: ”Jærnet”, i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 309. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608065076560/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

om hans bundløse Lader, om hans Ære ved Frugt som ved Forspildelse …

Men – nej, nej! falske Vidnesbyrd mod Gud! For hvert Sædekorn, der forspildtes, fornægtedes hans Navn, fortabtes han selv! Af Evighed kunde kun Evighed komme! Derfor: op du Menneske, hans Skabning, og frels din Skaber! se, gav han dig Jærnet og Døden: Sværdet, i Hænde, han gav dig også Jærnet og Livet: Blodet! Så genfød ham af ham selv! Lyde ham ved at dø? Nej, tjene ham ved at leve!

»Tak, dér har vi gamle Noah med Årets Regnskaber!« lo Gudmoder. »Ja, ja velan! det er dets sidste Hverdag inden Jul – som varer til Sanct Knut! Men I, Børn, løb I ud og fejr Lusse!«

Lucia-Aften, Lysfesten af Årets længste Nat, for Syracusas blinde Helgeninde, der fik sit Syn igen … det hellige Oprør mod Gud i hans eget Navn!

Dér stod Susanna, gylden og stor, midt i det Båls Skær, hvori Gudmoder talte det Regnskab efter, som Dødsbæreren rakte hende, og som Bror af Ekestam over hendes Skulder gjorde op til sidste Runstycke – som var den hans.

Men Susan, vi Børn, den nye Slægt – dit svømmende Blik, dine saftige Mundvige, dit brede Bryst: har du ikke Plads til os alle, til mig som til Brynte?

Om Guds forstødte Barn generobrer sit Hjem, er det da hans minde end den kære Arvings? giver han ikke sin Fader to Sønner for én? hans Hus dobbelt Ære? Ja mer! Kun hvo, der overvandt Gud, er ham lig, af hans Styrke! Kun han værdig at arve hans Magt!

Ingel Lydinghielm, Bror af Ekestam, Gudmoder Hulda, *jeg* skal hævne Eder! *jeg* skal bekæmpe den Gud, der besejrede Eder, jeg, Barnet, Miraklet!

Ti Brynte, er hun din ved Guds og Menneskers Samtykke, er hun min ved deres Fornægtelse! ja min tusindfold ved min Kamp for Faderens Ære: hans Søns Fødselsret! *Din* ved Styrke! men *min* ved Sygdom! Vor!

Men Olof og Adrian? Hvorledes sagde Farbroder: »Syren viser, at intet kan fortære Jærnet!«

Vi skal forgå i dig, Susanna, alle, efter Guds Lov! Men *hvem* skal genopstå som din og »Bjærgets« Herre?

Den, Gud bestemte som sin ved Lykken eller ved Smærten? den,